TORONYIRÁNY

XX. 44.

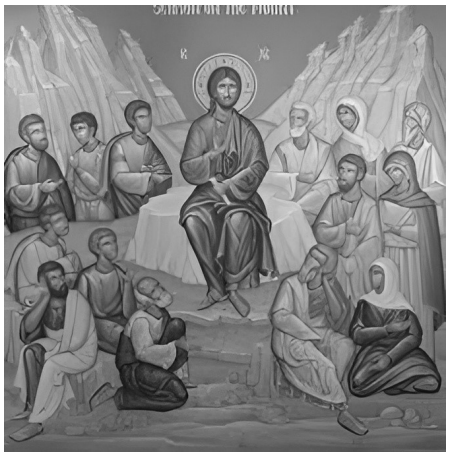
2026. november 1.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Mindenszentek

November 2. Halottak napja

November 5. Szent Imre herceg

A hegyi beszéd olyan problémát vet fel, amelyet Krisztus nem zárt földi keretben akar megoldani, hanem az isteni erők bevonásával. Ő nem orvos, nem pszichológus volt, hanem megváltó. Az evangélium minden lapja elárulja, hogy az életet reálisan látta. Tudta, hogy akkor is maradna kielégítetlen vágyunk, ha a föld minden gazdagságát megkapnánk. Komoly remény nincs arra, hogy a tudomány legyőzi a betegséget és a halált. Az embereket sem lehet úgy megváltoztatni, hogy ne legyen ellentmondás, gyűlölet, elégedetlenség és igazságtalanság. Az anyagi és szellemi javakat nem lehet úgy elosztani, hogy ne maradjon irigység és feltűnési vágy. Az emberek érdeklődését egyetemesen nem lehet annyira szellemi és esztétikai irányba terelni, hogy ne maradjanak olyanok, akik az ösztönös gyönyörért feláldozzák embertársaik érdekeit. Krisztus ilyen emberiségnek hirdette meg a magasabb rendű lelkületet, és megtette azt a boldogság forrásának. Azért tehette meg, mert maga példát adott és biztosított a kegyelmi segítség kiáradásáról. Ugyanakkor megvilágította az örök életet, mint célt és jutalmat, hogy ez is lelkesítsen és kitartásra ösztönözzön. Viszont az isteni visszafizetésben, a mennyek országában csak akkor lehet reménykedni, ha van feltámadás és örök élet. Itt jutunk el annak a rejtélynek a megoldásához is, hogy miért bízta Krisztus a kereszténység kiformálását az apostolokra és miért nem végezte el maga földi életében. Egyszerűen azért, mert földi életében hiányoztak az előfeltételek. Amíg föl nem támadt a halálból, addig az ígéretek teljesedése nem volt nyilvánvaló. Beszélt ugyan Isten atyaságáról, irgalmáról, szeretetéről és szavait csodákkal is hitelesítette. De utána ő is rákerült a keresztútra, neki is osztályrésze lett a megalázottság, a szenvedés és a halál. Szavainak és tetteinek emléke egyre jobban elmosódott volna, ha a szenvedés napjaira nem következik a húsvét, amely bemutatta, hogy mi a földi élet végső értelme.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándékai:

A vagyon helyes használatáért – Imádkozzunk, hogy megtanuljuk jól felhasználni azt a jóllétet, ami nekünk jutott, ne engedjünk az önzésnek, hanem mindig a közjó és szolidaritás szolgálatába állítsuk azok számára, akiknek kevesebb jutott.

A szentmise olvasmányai

1. Jel 7,2-4.9-14 A Jelenések Könyvének szerzője prófétai látomásban szemléli az üdvözültek megszámlálhatatlan megdicsőült seregét.

2. 1Jn 3,1-3 Isten gyermekeinek hívnak minket, és azok is vagyunk.

3. Mt 5,1-12a Jézus az úgynevezett 8 boldogságban az igazi boldogság megtapasztalásának módjára tanít.

A „Nyolc boldogság”

Az apostoli igehirdetés azt jelzi, hogy a Krisztus által hozott vallás nem külső életformát, szervezett jogrendet, kultúrát és civilizációt akar teremteni, hanem magát az embert formálja. Arra törekszik, hogy a hívő egyéni életében és társas vonatkozásaiban öltse magára Krisztus lelkületét. Ennek a lelkületnek kell majd azután a jogrendet, a kultúrát és a civilizációt befolyásolnia. A lelkület kialakításának programja a nyolc boldogsággal kezdődik. A hangsúly azon van, hogy boldogok, akik ezt a lelkületet öltik magukra. A maga módján minden emberi mozgalom boldogságot ígér, különben nem találnak követőkre. Az ember alapvető vágya a boldogság, egyes tetteiben is azt keresi, azért menekül a bajtól, a szomorúságtól és a bizonytalanságtól. A természetes emberi felfogás azt tartja boldognak, aki élvezheti a föld javait, zavartalan életet él, akit elismerés és dicsőség övez. Az ószövetségi vallás már természetfölötti színezetet is adott a boldogságnak: boldog a nép, amely ismeri Istent, az ő törvényei szerint él és érzi maga fölött a gondviselést. De a boldogságnak ez csak földi mértékkel mért nagysága: a hosszú élet, a föld termése, az ígéret földjének zavartalan birtoklása. A földi keret leszűkítette az isteni igazságosság mértékét is: a jómód Isten áldása, a szegénység pedig a büntetése. A hegyi beszéd ezzel a szűk értelmezéssel szembeállítja az egyetemes megváltást és az örök élet jutalmát. A földi élet a küzdelem, az érdemszerzés ideje. Tanúságot kell tenni hűségünkről, hitünkről és bizalmunkról, s ha megálltuk a helyünket, akkor a mienk az Isten országa. A nyolc boldogság kijelentéseit nem szabad kiszakítani az egész evangélium összefüggéséből. Jézus beszél a szegényekről, szenvedőkről, üldözöttekről, szelídekről, de nem a szegénységet és a nyomort vagy a meghunyászkodást nevezi boldogságnak. Újdonsága az, hogy reményt önt a hívőbe. Nemcsak úgy, hogy a földi élet után neki ígéri a mennyek országát, hanem boldognak mondja azért, mert helyt áll a nehézségben és követi az ő magatartását. A hívő ember már itt „boldog”, mert már itt birtokolja a mennyek országát. Máté a szokásos arám kifejezést használja, s a mennyek országán Isten országát érti, amely már itt van bennünk és közöttünk, s át is éljük kegyelmi javait. Az apostoli igehirdetés a lelki szegénység dicséretét tette első helyre. Ezzel nem valami szociológiai tanítást emelt ki, hanem Jézusról tett tanúságot, mint megígért megváltóról.

A próféták úgy beszélnek Istenről, mint szabadítóról. A Megváltót is azért küldi el, hogy szabadulást hozzon. Ilyen ellentéteket használnak: felemeli a szegényt, megalázza a gazdagot, igazságot szolgáltat az elnyomottnak, megbünteti a hatalmaskodót. A zsoltáros így imádkozik: szegény és elesett vagyok, de az Úr gondol rám (Zsolt 40,18). Az apostolok tudják, hogy Jézus a földön nem szünteti meg a szegénységet, az erőszakot, a bűnt, de hirdeti, hogy az élet nem reménytelen többé. Isten országa itt van azok számára is, akiknek a sorsa földi szempontból reménytelennek látszik. Jézus életében bizonyítékokat kaptunk arról, hogy az Atya gondviselése kiterjed mindenkire. Ha biztosítani akarjuk magunknak a gondviselést, akkor „először keresni kell az Isten országát", s a többit megkapjuk hozzá. A hegyi beszéd az örök élet távlataiba állítja bele az ember életét. Nem úgy, hogy az égi jutalom illúziójával tereli el a nyomorgó ember figyelmét bajairól és jogairól, hanem úgy, hogy azt sem hagyja vigasztalás nélkül, aki nem számíthat földi sorsának jobbrafordulására. Más helyen viszont világosan kimondja azt is, hogy a gazdagság könnyen megkeményíti a szívet, a földi kincset megemészti a moly és a rozsda, s jaj azoknak, akik behunyták szemüket mások nyomora és betegsége előtt. Az örök visszafizetés tétele visszhangzik a szomorúaknak adott ígéretben is. Isten magára vállalja a vigasztalás feladatát. Vagy úgy, hogy embereken keresztül nyújt nekik enyhülést, vagy pedig maga erősíti meg őket. Sőt vigasztalásukra szolgál annak a tudása, hogy az örök életben megszűnik minden fájdalom és aggódás. A szelídek emlegetésénél az ellentétekkel dolgozó szemita stílus is érezhető. Az emberi meggyőződés szerint a hódítás és a szerzett föld megtartása csak az erőszakosaknak sikerül. Jézus ígéretében a szelídek birtokolják a földet. Szentírási értelemben az ígéret földjének birtoklása előképe az örök haza birtoklásának (Zsid 4.). A szelídség ilyen jutalmat kap. De földi értelemben is magában hordozza a jutalmát: szelídséggel, türelemmel lehet legtöbb szeretetet kiérdemelni, legtöbb barátot szerezni. Az igazságosság utáni vágyat itt bibliai értelemben kell venni, nem szociológiai szempontból, hiszen Krisztus úgy beszél, mint megváltó. Az Ószövetségben igaz ember volt az, akinek tettei megfeleltek a szövetség követelményeinek. Krisztus elgondolásában az ember akkor törekszik az igazságra, ha eleget tesz annak, amit az Atya követel gyermekétől. Tehát az lesz boldog, aki az éhség és a szomjúság odaadásával megteszi kötelességét Isten iránt és az emberek iránt. Krisztus magára vonatkoztatva mondta, hogy mindennapi kenyere az Atya akaratának követése. Az ilyen lelkület magában hordozza a szociális igazságosságot is. Az irgalmasság itt gyűjtő fogalom. Jelenti a részvétet, a segítést, a megbocsátást, a türelmet, a bosszúról való lemondást. Ezek a követelmények minduntalan visszatérnek a hegyi beszédben. Az irgalmasságot úgy kell gyakorolni, ahogy a mennyei Atya gyakorolja. Nyilvánvalóan ez a legnehezebb erény, azért Jézus ennek a gyakorlását mondja tökéletességnek, s egyúttal ez tesz hasonlóvá a mennyei Atyához (Mt 5,48). A szív tisztaságának jutalma Isten látása. Jézus arra a szívre gondol, amelyet a bűnbánat tisztított meg. Már a zsoltáros is abban látta a bűnbánat gyümölcsét, hogy Isten „tiszta szívet teremt" az emberben (Zsolt 50,12). A bűntől való elfordulás már itt a földön is hozzásegít Isten közelebbi megismeréséhez. A békességszerzők Isten gyermekei. Ezt az ígéretet nem lehet elválasztani a következőtől: Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa. A békés lelkületről csak az ellenség előtt lehet igazán tanúságot tenni. A követelmény kifejtését Máté később hozza: ne a szemet szemért elvet alkalmazzátok, hanem tegyetek jót azokkal is, akik ártanak nektek, imádkozzatok üldözőitekért, s aki perelni akar veled, hogy elvegye a ruhádat, add neki a kabátodat is. Jézus itt a feje tetejére állítja az emberi értékelést. Kijelentései abba a kategóriába tartoznak, amelyekről Pál apostol megállapítja: „Úgy tetszett az Istennek, hogy balgaságnak látszó igehirdetéssel üdvözítse a hívőket" (1Kor 1,21). A követelmény azonban nem ésszerűtlen akkor, ha meglátjuk, hogy Krisztus csak azt hangoztatja, amit az Atya velünk szemben előre gyakorolt. Ő az ég és a föld között úgy kezdeményezte a kiengesztelődést, hogy előre meghirdette irgalmát. A jelen üdvrendben a szeretet gyakorlása feltételezi a nagylelkűséget. Isten gyermeke csak az lehet, akinek van lelki ereje, hogy jövőjét és az emberekhez való viszonyát ilyen balgaságnak látszó kijelentésre alapozza.

Gál Ferenc

Szabály nélkül nincs nevelés (6.)

Rend és tisztaság

Káosz a gyermekszobában

Gyűjtögetők

Egy antropológustól hallottam egyszer: genetikai felépítése szerint az ember – korábbi hajlamaihoz hasonlóan – a vadászok és gyűjtögetők szintjén van. Ez a mondat számtalanszor eszembe jutott, amikor a gyermekszobában uralkodó káosszal kerültem szembe. „Vadászok és gyűjtögetők", gondoltam, amikor a mindenütt elszórt dugókat lapátoltam a dobozokba. Egyik fiammal kétségbeesett vitát folytattam arról, hogy össze szabad-e gyűjteni vagy sem a megrágott és újra becsomagolt rágógumikat, amikor egy kinyílt szekrényajtót gyorsan becsukott, mert a holmik áradata a kihullással fenyegetett. Itt reklám-prospektusokat és színes leporellókat, köveket, faleveleket, fém- és papírdobozokat, gesztenyét, üres tollbetéteket, cérnaorsókat, cukros dobozokat és elpusztult bogarakat gyűjtenek. Valóban csak haszontalan holmi mindez?
Tartott-e már szeme elé egy színes bonbonpapírt, hogy így az egész világot más színben lássa? Megfigyelt már tudatosan egy reklámfüzetben valami színes tárgyat? Nem sajnálta eldobni az üres dobozt, amelyből kétszersültet evett? Figyelje meg, milyen színpompában úsznak a strandon látható homokládák! Mi felnőttek elfelejtettük, hogy ezeken is lehet csodálkozni. Azt is tudjuk, hogy idővel nem lenne még a fontos dolgoknak sem helye a szekrényben, ha mindent összegyűjtenénk.

Ne dobjunk el semmit, válogassunk!

Gyermekeink sokkal kevésbé örülnek a joggal szépnek, vagy érdekesnek tekintett dolgok láttán, mint mi. Türelmük ritkán elegendő, hogy rendszerezzék az összegyűjtött dolgokat. Bizonyára már ők is átélték, hogy egyik szekrényfiókot a másik után olyan holmikkal töltenek meg, amelyeket soha többé nem vesznek kézbe. Később ezeket biztosan el fogják dobálni.

Gyuri gondoskodik a rendről

Gyuri másfél éves. A szülei minden másnak nevezhetők, csak fanatikus rendszeretőknek nem. Gyuri mégis pedáns, rendszerető lett. Ha jön egy vendég, felemelt mutatóujjal és bosszús tekintettel utal arra, hogy legalább a cipőt legyen szíves levetni és az előszobában lévő lábtörlőre helyezni. A szüleinek ez kínos. Hogyan érzik magukat ebben a kényes helyzetben? A fiú ezzel a viselkedéssel szüleit járatja le, vagy pedig ők tanították erre, hogy elűzzék vendégeiket? Mégis? Miért teszi ezt a fiú?

A gyermekek szabályokat akarnak

Gyuri megpróbálja megérteni, hogy „milyen az élet", és milyen szabályokhoz igazodik. Csak az uralja a helyzetet, aki ismeri a szabályokat. A káosz félelmet kelt, mert kiszámíthatatlan. A világos szabályok biztonságot, megbízhatóságot teremtenek. Egy gyermek természetesen nem tudja megállapítani, hol van a határ.
Az egy-, két-, hároméves gyermekek gyakran makacsul ragaszkodnak ahhoz, hogy a dolgok rendszerint úgy maradjanak, vagy olyanok legyenek, amilyennek szerintük lenniük kell. Ha a gyermeknek ebben a korban egy történetet mesél el, az csak a fogalmat jegyzi meg magának. Ha egy kicsit játszik is vele, észre fogja venni, hogy mi a mese értelme. Holnap valószínűleg ugyanezt a mesét követeli, és jaj önnek, ha megváltoztat valamit. Mi, felnőttek, megunjuk, hogy mindig pontosan ugyanazt mondjuk vagy tegyük. Szeretünk változtatni. A gyermek ebben a korban ezt egyáltalán nem szereti.

A biztonságot ígérő elbeszélések különösen lefekvéskor fontosak. A sötétség és az elalvás ideje könnyen létrehozhat olyan félelmet, amely ellen védekezni kell.

Segítő szokások

A felnőtteknek is segítenek az ilyen szokások, különösen nehéz helyzetekben, - de természetesen béklyóvá is válhatnak. Úgy gondolom, hogy az utóbbi évtizedekben sok ember túl buzgó volt abban a törekvésében, hogy megszabaduljon az irracionális szokások béklyóitól, hogy mindenkit életének egyéni szabályok szerinti szabad alakítására bátorítson. Lebecsülték az ilyen szertartások segítő funkcióját. A családi életben is kétségbe vontak és megszüntettek sok szabályt, mivel korlátozásként élték meg őket: az ünneplő ruhát, a rendszeres étkezési- és alvási időt, a hétköznapi élet, a kis- és a nagy ünnepek szertartásait. Néha azonban az is jó, ha valami különlegeset vehet fel az ember egy különleges alkalomra. Egyetlen gyermeket sem szeretnék ágyba kényszeríteni, ha nem fáradt. Sok gyermek, akiket ebéd után rendszeresen lefektetnek, már az utolsó falatoknál laposakat pislog. Nem kell mindent úgy tennünk, ahogyan azt mindig tettük. Különbséget kell tenni, mi korlátoz bennünket vagy gyermekeinket, és mi segít. Az egyiket megszüntethetjük, a másikat megtarthatjuk. De nem minden hóbortnak, megkedvelt szabálynak kell okosan vagy ésszerűen indokolhatónak lennie.

Milyen tisztának kell lennie a gyermeknek?

Nincs favágás forgács nélkül

A kíváncsi emberekről ezt mondjuk: minden apróságba beleütik az orrukat. A kíváncsiság a gyermekek egyik legfontosabb erénye. Aki gyermekkorában nem ütötte bele az orrát minden apróságba, annak kevés esélye volt, hogy okos, kreatív, gyakorlatias felnőtté váljon – inkább olyan lett, „aki attól fél, hogy bepiszkítja a kezét".

Minden gyermek kifelé igyekszik, akár eső, akár hó esik, vagy süt a nap. Mindig van valami tennivalója: pocsolyákban pancsol, homokban ás, egy szánkópályát létesít, bozótban cserkész. Ettől piszkos lesz az ember. Na és?

A piszok szórakoztat

Piszkosnak lenni nemcsak a vállalkozó kedv elkerülhetetlen kísérő jelensége.

* Ismeri még azt az érzést, amikor mezítláb gázolt át egy pocsolyán?
* Emlékszik még, hogy milyen jó a tapéta-ragasztóban turkálni?
* Csak a gyermekek igénylik, hogy az iszapban hemperegjenek, amíg úgy nem néznek ki, mint a malacok? Bennünket, felnőtteket talán már leszoktattak arról, hogy kedvünket leljük a koszban, de gyermekeinknek még van hozzá kedvük, és ezt nem kellene rossznéven venni tőlük.

A nevelésben összekapcsolódik egymással a tisztaság és az erkölcs. „Nem szégyelled magad, hogy így bepiszkítod magad!?" Valakiről, aki piszkos, azt gondolják, hogy erkölcstelenül viselkedik. Ez az összekapcsolás sajnos még mindig egy ki nem irtott maradvány abból a prűd időszakból, amelyben a testiség fogalma tisztázatlan volt. Tisztálkodni itt azt is jelenti, hogy „tisztán tartani magunkat", „illemtudónak és tisztának" lenni. De ha gyermekeinknek tiszta kapcsolatot akarunk közvetíteni testükről és összes funkciójáról, akkor meg kell magyarázni ezt az összefüggést. Nincs okunk arra, hogy szégyelljük magunkat a piszok miatt.

(Folyt. köv.)

Helga Gürtler

Vasárnapi jegyzet

Örök zene

Mozart Requiemje a gyászmisék sorában egészen kivételes igaz-legendájával, bensőségességével, drámaiságával, alázatosságával és egyszerűségével. A rokokó zenéje mégis „általlép" valamennyi külsőségen, mint ahogy Mozart valamennyi művében a legigényesebb. A Requiemet a befelé forduló, a misztériumot éneklő lélek utolsó motettája, az Ave verum eucharisztikus zenei imádság „előzi" meg; ez a mű elkészült, a gyászmise befejezetlen maradt. Miként a korábbi c-moll mise, amely sajátságos ária-stílusával mintha hitvallásában (Credo) csak a megtestesülésre koncentrálna: „Et incarnatus est… – Testet öltött a Szentlélek erejéből…" Itt ér véget a mise Credója. A Requiem a „Könnyel árad ama nagy nap" (Dies irae) motívumával, hogy aztán a tanítvány: *Süssmayr* fejezze be a megmaradt jegyzeteket –, az egész művet. Az igaz-legenda: a zeneköltőnél 1791-ben valóban megjelent egy titokzatos, fekete öltözetű férfi, és gyászmisét rendelt. Mozart már beteg volt, joggal érezhette: saját gyászénekét írja meg, ha elfogadja a rendelést. Elfogadta. A titokzatos személy *gróf Walsegg* volt, a „zenei tolvaj", aki több kisajátított műre írta addig is a nevét. A Requiem először a saját kastélyában hangzott el, a kápolnában, a feleségéért bemutatott gyászmisén. Mozart özvegye azonban hamarosan nyilvánosságra hozta férje művét, és kiadatta.

Óhatatlanul eszébe juthat a hallgatónak a későbbi szerző, *Verdi*, aki 1873-ban fejezte be gyászmiséjét a kiváló keresztény író: *Manzoni* (a Jegyesek szerzője) emlékére. Mindkét mű drámai, a szövegre koncentrál, s mintha mélységében is közel állna egymáshoz a kettő. (Nem véletlenül a legnépszerűbbel a műfajban.)

Mozart mintha számadást akart volna írni, alázattal a középkori költő: *Celanói Tamás* haláltáncát állította a gyászmise középpontjába izzó drámaisággal, áhítattal, az örök boldogság különös érzékeltetésével; az élet – ez a rövid mozarti élet – úgy jelenik meg hangok szőttesében, ahogyan a liturgia életre és halálra fordítja a figyelmet a szakralitás által. Csupa ellentét, kiegészítő verssor váltakozik a Requiemben, s egy különös dallammal az Introitusban – bevezetőben és a záró részben – már Süssmayr kottaképében –, a „Lux aeterna… örök világosság fényeskedjék nekik" motívumában örök távlatokba helyeződik a mű, hiszen ez a dallam az ún. vándortónus, és messzi ezredekbe vezethető vissza, bűnbánati énekre az Ószövetségben. Erről keveset írnak, s jóllehet más Mozart-kompozícióban is szerepel a dallam, a Requiemben egyedi értelmet nyer. Közvetlenségével akkor ragad meg igazán, ha valaki még hallhatja falusi temetőkben régiek hangján, Mindenszentek estjén, zsoltárszöveggel: „A mélységekből kiáltok fel Tehozzád, én Uram…". Mozartnál ez a szöveg: Néked zeng a himnusz Isten, a Sionon…

† Tóth Sándor

hírek ····· információk

A Székesegyházban ma este 18 órakor Kondé Lajos pasztorális helynök, plébános celebrál szentmisét, majd vezeti a megemlékező közös imát a plébánia elhunyt tagjaiért. Holnap, Halottak napján a 10 órai szentmise keretében a Dóm altemplomának urnatemetőjében elhelyezett elhunytakért lesz közös imádság.

~~~~~~

Halottak napjához közeledve rendkívüli nyitvatartással fogadja a látogatókat a Dóm altemplomának urnatemetője, ami a Dóm Látogatóközpont nyitvatartási idejét nem érinti. November 1-jén és 2-án 9.00 és 19.00 óra között lesz látogatható az urnatemető.

~~~~~~

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai november 2-a és november 7-e között Rómában a hivatalos „Ad Limina" látogatáson vesznek részt.

~~~~~~

November 3-án, kedden 17 órától „Egy mozaikcsalád hétköznapjai" címmel párkapcsolati workshopot tartanak a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). Az alkalmat Keszeli Ilona mentálhigiénikus, család-lelkigondozó vezeti. A résztvevők az intimitás, a házasságon belüli barátság és a mozaikcsaládok sajátos kihívásainak kérdéseit járják körül. Jelentkezni a kathaz.hu oldalon lehet.

~~~~~~

November 4-e a forradalom vérbe fojtásának emléknapja. Ezen az estén mindenki gyújtson gyertyát az áldozatok emlékére.

~~~~~~

November 4-én koncerttel, mécsesgyújtással és szentmisével emlékeznek meg Szegeden a lengyel nemzeti ünnepről. A program 16.30-kor Lidia Książkiewicz zongorakoncertjével kezdődik a Vántus István Katolikus Zeneművészeti Szakgimnázium Dohnányi-termében. Az esten az intézmény növendéke, Molnár Ferenc Regő is fellép. 17.40-kor mécsesgyújtás lesz a Katyń-emlékkeresztnél és a Magyar Pieta szobornál, majd 18 órakor Serfőző Levente püspöki helynök vezetésével koncelebrációs szentmise kezdődik a Dómban a lengyel és a magyar nemzetért. A megemlékezésen a lengyelországi Gorlicéből érkező kadétok, valamint a Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégium növendékei is közreműködnek, díszőrséget adnak, a szentmise előtt pedig lengyel hagyomány szerint a templomba kísérik a nemzeti zászlókat és az 1956-os forradalom zászlaját.

~~~~~~

November 5-én, Szent Imre ünnepén folytatódik a Pasztorális Helynökség „Hétköznapi teológia" címmel indított online előadássorozata. Az alkalom Szent Imre ünnepéhez és székesegyházunkhoz egyaránt kapcsolódik. A 19 órakor kezdődő előadás címe: Kőbe vésett eszmény – Szent Imre és a magyar szent család megjelenítései a Dómban és a téren. Az előadó Horváth Gábor egyháztörténész, a Gál Ferenc Egyetem tanszékvezetője. Az előadás Zoomon keresztül követhető. A csatlakozáshoz szükséges linket az előadás napján kapják meg azok, akik a pasztoralis.hu oldalon található űrlap kitöltésével igénylik a kapcsolódási lehetőséget.

Az Alsóvárosi Ferences Plébánia közössége novemberben várja a filmkedvelőket a szegedi ferencesek mozijának vetítésére. A „Sacré Coeur – A Szent Szív csodálatos hatalma" című film Jézus Szent Szívének szeretetét, a hitet és a megtérést állítja középpontba. A vetítés időpontja: november 6. és 7., 19.00 óra, a 10-es teremben. A belépő 1.000,- Ft/fő, mely a film vetítési díját tartalmazza. A részvételhez előzetes regisztráció szükséges az Alsóvárosi Ferences Plébánia irodájában.

~~~~~~

A CsaládKözPont és az elváltak önkéntes csoportja szeretettel hívja és várja az érdeklődőket egy olyan imaestre, amelyet kifejezetten elváltak számára szerveznek november 11-én, szerdán 18.00 órától 20.30-ig. Helyszín a Katolikus Ház (Dugonics tér 12.). Az est előadója Thorday Attila, újszegedi esperesplébános lesz. Előadásának címe: Találd meg a saját identitásodat az új élethelyzetedben! Meríts erőt és örömöt az örök Forrásból! Az est során zenés dicsőítés, kiscsoportos beszélgetés és agapé várható, melyhez süteményt, pogácsát, egyéb harapnivalót hozhatnak a résztvevők. Regisztrálni a pasztoralis.hu oldalon lehet, de a regisztráció nem feltétele a részvételnek.

~~~~~~

A Szegedi Dóm Látogatóközpont idén ismét lehetőséget kínál betlehemek készítésére családok, iskolai osztályok, plébániai csoportok, illetve egyéni jelentkezők, gyerekek és felnőttek számára. A „Nem lehet csoda nélkül élni" című betlehemi kiállításra készítendő alkotások anyaga, mérete és az alkalmazott technika szabadon választható. Az elkészült alkotásokat személyesen, vagy postai úton november 20., péntek 17 óráig várják a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A korábbi évek gyakorlatától eltérően a betlehemeket regisztrálni nem papíralapon kell, hanem online űrlap segítségével, amely a www.domlatogatokozpont.hu internetes felületen érhető el.

~~~~~~

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitász szeretettel vár minden kézműveskedni vágyó önkéntest a karácsonyi alkotóházba, november végéig minden kedden 15-18 óráig. Az elkészített munkák a Karácsonyi Karitász Jótékonysági Vásáron kerülnek értékesítésre. Az alkotóház helyszíne: Szeged, Budapesti krt. 6/B 5. em. 16.

~~~~~~

A Szegedi Dóm Látogatóközpont november 14-én, szombaton 10.30-tól ismét orgonasétát rendez, melyre szeretettel várja az érdeklődőket. A nagy népszerűségnek örvendő tematikus programra jegyek személyesen, vagy a jegy.hu internetes portálon vásárolhatók. A séta a Látogatóközpont előteréből fog indulni.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány
Felelős kiadó és szerkesztő: *Kiss-Rigó László*
Állandó munkatárs: *Bábszki Zoltán, Borz Gergely, Cserny Szilvia, Karsai Örs, † Tóth Sándor*
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.